ΕΚΔΟΣΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24—94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
15
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1965
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ Κ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6346

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΟΜΟΛΟΓΟΥΝ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ, ΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ

ΕΙΣ 12 ΑΝΗΛΘΟΝ ΟΙ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΘΕΝΤΕΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΩΜΟΤΙΚΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΟΥ ΑΣΠΙΔΑ

ΕΠΕΚΤΕΙΝΕΤΑΙ Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΝ

Η ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΗ ΧΟΥΝΤΑ ΕΙΧΕ ΠΛΟΚΑΜΟΥΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΟΝΑΔΑΣ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 14.— Ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὰς ἀνακρίσεις διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ «ΑΣΠΙΔΑ» ἀντισυνταγματάρχου Λαγάνη διεταχθὴ σήμερον ἡ προφυλάκισις τοῦ λοχαγοῦ Οἰκονόμου, ὑπηρετοῦντος εἰς τὸ κλιμάκιον τῆς Κ.Υ.Π. εἰς Θεσσαλονίκην, κατόπιν τῶν πρακυψάντων εἰς βάρος του στοιχείων, ὅτι εἶχεν ἐνεργὸν ἀνάμιξιν εἰς τὴν συνωμοτικὴν ὀργάνωσιν.

Ὡς ἐγνώσθη, μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Λαγάνη ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ τὴν ἀξιολόγησιν τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων, ἀπηγγέλθη ἐναντίον τοῦ λοχαγοῦ Οἰκονόμου κατηγορία καὶ ἐκλήθη ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ προχθὲς νὰ ἀπολογηθῇ. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀπολογίας του, ἐκρίθη, ὁμοφωνίᾳ τοῦ Ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, προφυλακιστέος.

Ἡ ἀπαγγελθεῖσα ἐναντίον του κατηγορία εἶναι ἡ ἰδία ὡς καὶ τῶν ὑπολοίπων προφυλακισθέντων, ἤτοι «ἕνωσις πρὸς στάσιν».

Ὁ λοχαγὸς Οἰκονόμου εὑρίσκετο εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἑκ τῶν κυρίων παραγόντων τῆς ὀργανώσεως, Μπουλούκου, ἐμνήθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὀργάνωσιν, κατ' ἐντολὴν τῆς ὁποίας, ἐν συνεχείᾳ, προσεπάθησε νὰ μυήσῃ ἄλλους συναδέλφους του, ἀναπτύξας πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ἰδιαιτέραν δραστηριότητα.

Κατὰ τὴν ἀπολογίαν του, ὡς ἐγνώσθη, ὁ Οἰκονόμου ἠρνήθη τὴν κατηγορίαν, δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ ἀποσείσῃ τὰ εἰς βάρος του στοιχεῖα.

Ἤδη, μετὰ τὴν διαταχθεῖσαν καὶ νέαν προφυλάκισιν, ὁ ἀριθμὸς τῶν συλληφθέντων ἀξιωματικῶν διὰ τὴν συνωμοτικὴν ὀργάνωσιν ἀνέρχεται εἰς δώδεκα, ἤτοι εἰς συνταγματάρχης καὶ ἕνδεκα λοχαγοί.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν προφυλακισθέντων διὰ τὸ δίκτυον παρακολουθήσεως τηλεφωνημάτων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν προσωπικοτήτων ἀνέρχεται εἰς 4, ἤτοι δύο συνταγματάρχας καὶ δύο λοχαγούς.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ

Θερμὴ ὑποδοχὴ τοῦ Βασιλικοῦ ζεύγους εἰς Δωδεκάνησον

ΕΠΕΣΚΕΦΘΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥΜΗΝ

ΣΥΜΗ, 14.— Προερχόμενοι ἐκ Ρόδου ἀφίχθησαν τὴν 9ην π.μ. ἐνταῦθα, ἐπιβαίνοντες τοῦ Βασιλικοῦ πλοίου «Πολεμιστὴς» οἱ Βασιλεῖς, συνεχίζοντες τὴν περιοδείαν των ἀνὰ τὰς νήσους τῆς Δωδεκανήσου.

Ὁλόκληρος ὁ πληθυσμὸς τῆς νήσου συγκεντρωμένος κατὰ μῆκος τῆς περιφερειακῆς παραλιακῆς ὁδοῦ ἐπευφήμησε ζωηρῶς τὸ Βασιλικὸν ζεῦγος, τὸ ὁποῖον ἀπεβιβάσθη δι' ἀκάτου εἰς τὴν ἀποβάθραν πρὸ τῆς πλατείας τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β'. Τοὺς Βασιλεῖς ὑπεδέχθησαν ὁ νομάρχης Δωδεκανήσου, ὁ βουλευτὴς κ. Καπιάδης, αἱ τοπικαὶ Ἀρχαὶ καὶ οἱ Μητροπολῖται Ρόδου καὶ Καρπάθου.

Τοὺς Βασιλεῖς προσεφώνησεν ὁ δήμαρχος κ. Νικητιάδης. Τὸ Βασιλικὸν ζεῦγος ἀφοῦ ἐχαιρέτησε τὰς τοπικὰς Ἀρχὰς ἐπεσκέφθη τὸ οἴκημα τοῦ Εἰρηνοδικείου καὶ τὸν ϐωμὸν τῆς 8ης Μαΐου 1945. Ἀκολούθως ἐπεσκέφθησαν τὰς ἐγκαταστάσεις ἀφαλατώσεως τοῦ θαλασσίου ὕδατος. Ἐν συνεχείᾳ οἱ Βασιλεῖς μετέϐησαν εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

Τὸ Βασιλικὸν ζεῦγος, ὑπὸ τὰς ζωηρὰς πάντοτε ἐκδηλώσεις τῶν κατοίκων τῆς Σύμης, ἀνεχώρησεν ἐν συνεχείᾳ, ἐπιβαῖνον τοῦ Βασιλικοῦ πλοίου «Πολεμιστὴς» πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Τήλου καὶ τῆς Χάλκης.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗΝ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ

Η ΙΕΡΑΡΧΙΑ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΗ ΕΙΣ ΠΛΗΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΚΕΝΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ

ΒΑΣΕΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 14.— Κατὰ τὴν αὐριανὴν (σημερινὴν) συνεδρίασιν τῆς Ἱεραρχίας ἐκλήθη ὅπως παρασταθῇ καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, προκειμένου νὰ συζητηθῇ τὸ θέμα τῆς πληρώσεως τῶν κενῶν Μητροπολιτικῶν ἑδρῶν.

Ἤδη ἡ Ἱεραρχία εἶναι ἀποφασισμένη νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν ἑδρῶν. Σχετικῶς ἐγνώσθη, ὅτι ὁ Σεϐ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Κωνσταντῖνος, ἔχων ἐξασφαλίσει τὴν ὑποστήριξιν τοῦ συνόλου σχεδὸν τῶν Ἱεραρχῶν, θὰ φέρῃ κατὰ τὴν αὐριανὴν (σημερινὴν) συνεδρίασιν τῆς Ἱεραρχίας πρότασιν, ὅπως αἱ κεναὶ Μητροπόλεις πληρωθοῦν ὁσεὶ τῶν κειμένων νόμων. Κατὰ τὴν πρότασιν, δὲν θὰ πληρωθοῦν κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας αἱ Μητροπόλεις Πειραιώς καὶ Σερρῶν, προκειμένου, ἡφιζομένης ἐν καιρῷ σχετικῆς διατάξεως, νὰ συμπληρωθοῦν αὗται διὰ μεταθέσεως.

Ἡ πρότασις, ὡς πληροφορούμεθα, θὰ γίνῃ δεκτὴ ἀπὸ τὴν Ἱεραρχίαν, ἡ ὁποία, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, θὰ συμπληρώσῃ τὰ κενά, ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν, δι' ἐκλογῆς νέων ἀρχιερέων, παραμεριζομένου τοῦ μεταθετοῦ, τὰς δώδεκα ἐκ τῶν δεκαπέντε χηρευουσῶν Μητροπόλεων, ἤτοι· Κορινθίας, Κεφαλληνίας, Σύρου, Μεσσηνίας, Αἰτωλοακαρνανίας, Γυθείου καὶ Οἰτύλου, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, Νευροκοπίου καὶ Ζιχνῶν, Δράμας, Φιλίππων καὶ Νεαπόλεως, Χίου καὶ Σάμου. Αἱ ἕδραι Πειραιώς καὶ Σερρῶν θὰ πληρωθοῦν διὰ μεταθέσεως, ὡς προανεφέρθη, ἡ δὲ Μητρόπολις Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος θὰ μείνῃ ἀσυμπλήρωτος, συμφώνως πρὸς προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρχίας, ἡ ὁποία ἔχει ἀναγνωρίσει εἰς αὐτὴν τὴν πνευματικὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πρώην Ἀθηνῶν καὶ Προέδρου Ἀττικῆς Ἰακώϐου.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΟΥΤΕ ΠΙΚΡΑ, ΟΥΤΕ ΑΠΟΓΟΗΤΕΨΗ

Εἶχα νὰ τοὺς ἰδῶ κάπου δεκαπέντε χρόνια... ἤξερα ὅτι συζοῦσαν καὶ δὲν εἶχαν ἀκόμα σκεφθῆ νὰ νομιμοποιήσουν τὴς σχέσεις τους. Ὁ ἔρωτάς τους δὲν εἶχε τίποτα τὸ ἐγωϊστικό. Ἦταν σὰν μιὰ ϐαθειὰ φιλία, ὅπου τὸ κορμὶ γύρευε κι' αὐτὸ τὸ μερτικό του. Ὁ ἕνας δὲν ἐνοχλοῦσε τὸν ἄλλο κι' ἐκεῖνος, πνευματικὸς ἄνθρωπος, ζοῦσε κοντά της ἡμέρες ἐμπιστοσύνης καὶ δουλειᾶς.

Εἶχαν κάπου ἕνα ὡραῖο φωτεινὸ σπιτάκι, σκαρφαλωμένο ψηλά, μ' ἕνα πλατὺ καὶ λεύτερο ὁρίζοντα. Ἄκουγαν τὰ τριζόνια νὰ τραγουδοῦν, ἀνέπνεαν τὸ ἄρωμα τῆς ἐξοχῆς καὶ τοὺς τρέλλαινε ἡ μυρωδιὰ ἀπ' τὸ ϑερισμένο χορτάρι. Τοὺς ξύπναγε κάποτε τὸ μακρυνὸ καμπαναριὸ καὶ στὸ ϑαμποχάρα-μα ἐκεῖνος ξυπνοῦσε κι' ἔγραφε, ἀκούγοντας τὴς φωνὲς τῶν πουλιῶν, ποὺ χάλαγαν τὸν κόσμο, σκαρφαλωμένα πάνω στὴν κληματαριά. Λίγο μεγαλύτερή του ἐκείνη, αἰσθανότανε κοντά του καὶ μιὰ μητρικὴ φροντίδα. Ἡ ἐργασία του ἦταν πρᾶγμα κλειστὸ γι' αὐτή. Δὲν καταλάϐαινε τίποτα... μόνον τὴ συγκινοῦσε ἡ ἰδέα τῆς δημιουργικότητάς του καὶ ἡ εὐφυΐα του. Αὐτὸς εἶχε τὴ μυστηριώδη γλῶσσα ποὺ γι' αὐτὴ ἦταν ἀκατανόητη. Μά, ὡστόσο, αὐτὴ ἐνεσάρκωνε μέσα του κάποιο ἴνδαλμα. Κάτω ἀπὸ τὴν κουρασμένη ὄψη της εὕρισκε τὸν ἀνεχτίμητο, πλοῦτο τῆς συντρόφου καὶ μιᾶς γυναικείας καρδιᾶς, ποὺ τὸν ἔμπαζε στὸ πνεῦμα τῆς ϑαυμαστῆς ἀγάπης, ἀνυστερόϐουλης, λιτῆς καὶ ὁλοκληρωμένης. Τοῦ ἀποκάλυψε τὴν ὁμορφιὰ μιᾶς ξεχωριστῆς ζωῆς καί, πρᾶγμα περίεργο, αὐτὸς ὁ ξεχωριστὸς ἄνϑρωπος ἐπικοινωνοῦσε μαζύ της μὲ μιὰ δύναμή ὑποϑολῆς, ποὺ ἔρχονταν σὰν ἀστραπὴ καὶ τὸν ἔκανε νὰ ϑλέπῃ στὴ λάμψη της τὴν ἀγνότητα τῆς σκέψης τῆς γυναίκας ποὺ συζοῦσε. Τοῦ μιλοῦσε λίγο καὶ περισσότερο συνεννοεῖτο μαζύ του μὲ τὸ ϑαϑὺ ϑλέμμα της. Δὲν εἶχε γυναικεῖες διαχύσεις, ἀλλὰ καταλάϐαινε κανείς, ὅτι οὔτε μιὰ γωνιὰ τῆς ψυχῆς της δὲν ἔμενε ἔξω ἀπὸ τὸ φῶς ἐκείνου.

Ὁ ὡραῖος αὐτὸς δεσμός, ἐλεύϑερος καὶ δυνατός, ϑάστανε ὡς τώρα τελευταῖα, ποὺ τοὺς συνάντησα πάλι καὶ τοὺς εἶδα νάχουν μέσα τους τὴ γαλήνη ἑνὸς ἑνάστρου οὐρανοῦ. Ἐκεῖνη μὲ τὴν πλούσια ψυχή της, ἐνόμιζες ὅτι πλάστηκε γιὰ πράγματα ποὺ αὐτὸς δὲν μποροῦσε νὰ πραγματοποιήσῃ μονάχος του. Τὴ ζωή της τὴν ἀπασχολοῦσαν ἕνα πλῆϑος γενναιόφρονες δυνάμεις, ἀπ' αὐτὲς ποὺ ἀπὸ καταϐολῆς κόσμου προσφέρονται σὲ δυὸ μονάχα εἴδωλα: στὸν ἔρωτα καὶ στὴν μητρότητα. Τὴν ὑπέροχη αὐτὴ ἀλήϑεια τὴν εἶχε τοποϑετήσει αὐτὴ ἁπλῆ πάνω στὸ σύντροφό της. Γώρα τὰ μαλλιά της τάχε σκεπάσει ἕνας ὡραῖος ἄσπρος ἀῤῥός, μὰ στὰ μάτια της ἔμενε πάντα ἡ ἴδια σιωπηλὴ ἠρεμία. Μὰ κι' αὐτουνοῦ ἡ καρδιὰ ἔψαλλε ἕνα ξέγνοιαστο εὐτυχισμένο ὕμνο. Παράμενε σταϑερὸς στὸ δεσμό του καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη ποὺ ὑπῆρχε μεταξύ τους σήκωνε τὸν πιὸ τρυφερὸ ἔρωτα, προφυλαγμένο ἀπὸ τὴν ἀμοιϑαία ἀφοσίωση.

Μοῦ ἔκαμε ἐντύπωση ὁ συμϑιϑασμὸς στὴς δύο αὐτὲς ζωές, ποὺ ἦσαν τόσο διαφορετικές. Ἐκεῖνες μέσα στοὺς μακρυνοὺς ὁρίζοντες τοῦ πνεύματός του, ξεκουραζόταν-νε ἀπὸ τὴν τρεμουλιαστὴ φλόγα τῆς ψυχῆς της, ποὺ τοῦ ἔστενε ϑάϑρο, γιὰ νὰ στερεώσῃ τὰ ὄνειρά του. Δὲν παντρευτήκαμε, εἶπαν καὶ οἱ δυό τους ἁπλᾶ... Ἐμεῖς ζοῦμε μακρυὰ ἀπὸ τὰ ἐπεισόδια τῶν νομίμων συζύγων, ποὺ ὁ ἕνας ἀπατᾷ τὸν ἄλλο ἢ ὁ ἕνας σκοτώνει τὸν ἄλλο. Ἐμεῖς δὲν ϑελήσαμε νὰ ἀφαιρέσουμε τὴν ἀξία τῆς ζωῆς καὶ νὰ τὴν κάμουμε ἀσήμαντη ἢ σκέτη φυσιολογικὴ ὁρμή, ἕνα φούντωμα αἵματος ζεστοῦ πάνω σὲ δυὸ κομμάτια κρέας. Ἐμεῖς δὲν ϑελήσαμε νὰ γίνουμε δολοφόνοι τοῦ δεσμοῦ μας μὲ ψεύτικες τιμές. Ἡ κοινωνία δὲν εἶναι συνηϑισμένη, φυσικά, σὲ μιὰ τέτοια ἰδέα, ποὺ τῆς εἶναι ἐχϑρική...

Σκέφτηκα λίγο σοϑαρὰ καὶ εἶπα ἔπειτα δυνατά:

«Πόσοι ὅμως εἶναι αὐτοὶ οἱ ἥρωες, ποὺ ϑὰ μποροῦσαν νὰ ἐπωφεληϑοῦν; Ὁ γάμος, τῆς περισσότερες φορές, κομματιάζει τὴ ζωή, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐλεύϑερος ἔρωτας παραδίδει τοὺς ἀδύνατους στὴν ἀπληστία τῶν δυνατῶν».

Δὲν μ' ἄκουσαν... Καὶ τῶν δυοῦν ἡ ψυχὲς ἐκείνη τὴν ὥρα ἔπλεαν μακρυὰ στὴ στέρεη καὶ ὑψηλὴ ζωή τους, ποὺ δὲν εἶχε μέσα της οὔτε ϑλίψη, οὔτε πίκρα, οὔτε ἀπογοήτεψη.

ΕΥΑ

ΤΕΛΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΘΑ ΜΕΤΑΒΟΥΝ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14.— Ἐγνώσθη χθὲς ὅτι αἱ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα ὡς καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Κυϑερνήσεως κ. Στεφανόπουλος ϑὰ ἀφιχϑοῦν εἰς τὴν πόλιν μας διὰ νὰ παραστοῦν εἰς τὸν τριήμερον ἑορτασμὸν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς ἐϑνικῆς ἑορτῆς τῆς 28ης Ὀκτωϐρίου.

ΣΥΝΕΚΡΟΥΣΘΗΣΑΝ ΔΥΟ ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ!

ΧΟΝΟΛΟΥΛΟΥ, 14.— Δύο Ἀμερικανικὰ πυρηνικὰ ὑποβρύχια συνεκρούσθησαν χθὲς τὴν νύκτα ἔξωϑι τῶν ἀκτῶν τῆς νήσου Ὀάχου κατὰ τὴν διάρκειαν γυμνασίων.

Θύματα δὲν ὑπάρχουν. Τὸ ἕν τῶν ὑποϑρυχίων ὑπέστη ἀσημάντους ζημίας.

ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΕΞΕΤΟΞΕΥΣΑΝ ΔΟΡΥΦΟΡΟΝ

ΜΟΣΧΑ, 14.— Ἡ Σοϐ. Ἕνωσις ἔϑεσε σήμερον εἰς τροχιὰν ἕνα νέον δορυφόρον ἐπικοινωνιῶν καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόϑη ἡ ὀνομασία «Μόρνια - 1».

Διὰ τοῦ ἐν λόγῳ δορυφόρου ϑὰ πραγματοποιηϑοῦν δοκιμαὶ σχετικῶς μὲ τὰς δυνατότητας δημιουργίας εὐρυτάτου δικτύου ραδιοτηλεοπτικῶν ἐπικοινωνιῶν.

ΚΑΛΩΣ ΝΑ ΤΟΝ ΔΕΧΘΩΜΕΝ

ΕΝΕΣΚΗΨΕΝ Ο ΧΕΙΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

ΟΜΙΧΛΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΙΓΙΔΕΣ

ΠΑΡΕΛΥΣΑΝ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΚΑΚΟΚΑΙΡΙΑΣ ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ ΕΙΣ ΠΛΕΙΣΤΑΣ ΧΩΡΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14.— Ἡ πρώτη ὁμίχλη τοῦ ἐφετεινοῦ φθινοπώρου ἐκάλυψε σήμερον μεγάλας περιοχὰς τῆς Βορείου Εὐρώπης, προκαλέσασα παράλυσιν τῶν ἀεροπορικῶν, ϑαλασσίων καὶ ὁδικῶν συγκοινωνιῶν.

Εἰς τὸ Στενὸν τῆς Μάγχης καὶ μεταξὺ τοῦ Ρόττερνταμ καὶ τῆς Βορείου Θαλάσσης, αἱ ϑαλάσσιαι συγκοινωνίαι διεκόπησαν τελείως. Πυκνὴ ὁμίχλη ἐκάλυψε τὸ Παρίσι καὶ προεκάλεσεν ἐπιϐράδυνσιν εἰς τὰς συγκοινωνίας.

ΑΘΗΝΑΙ, 14.— Ἐνῷ τὰ πρῶτα χιόνια ἐκάλυψαν τὶς κορυφὲς τοῦ Ὀλύμπου, κῦμα ψύχους εἰσέϐαλεν ἀπὸ χθὲς εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ ἀποτέλεσμα νὰ σημειωϑῇ σημαντικὴ πτῶσις τῶν ϑερμοκρασιῶν ἰδιαιτέρως εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα. Θαλασσοταραχή, ἐξ ἄλλου, ϑὰ ἐπικρατήσῃ καὶ εἰς τὸν Σαρωνικὸν καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸ Αἰγαῖον, ἐνδέχεται δὲ νὰ ἀπαγορευϑῇ ὁ ἀπόπλους μικρῶν σκαφῶν ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, ἐφ' ὅσον δὲν ϑελτιωϑῇ ἡ καιρικὴ κατάστασις.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΥ

Ἀντιδικίαι ἰδιοκτητῶν καὶ καταστηματαρχῶν διὰ τὸ θέμα τῆς αὐξήσεως τῶν μισθωμάτων

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 14.— Ἡ ἀνασταλὴ τῆς αὐξήσεως κατὰ 10% τῶν ἐνοικιοστασιακῶν μισθωμάτων τῶν καταστημάτων, διὰ τὸ ἀρξάμενον ἀπὸ 1ης Ὀκτωϐρίου ἐξάμηνον, ἡ παράτασις τῆς προϑεσμίας ἀνασταλῆς λήξεως τῶν ἐλευϑέρων μισϑώσεων, ἤτις παύει τὴν 31ην τρέχοντος μηνὸς, ὡς καὶ γενικώτερον ἡ «ἐπαγγελματικὴ στέγη», ἦσαν ϑέματα συνεργασίας τοῦ ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης κ. Δ. Παπασπύρου μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ κ. Κ. Μητσοτάκη, ἡ ὁποία εἶχεν ὁρισϑῆ διὰ σήμερον τὴν μεσημϑρίαν.

Ὡς γνωστὸν, διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Μαρτίου 1965 διατάγματος τὰ ἐνοικιοστασιακὰ μισϑώματα τῶν καταστημάτων καϑωρίσϑησαν εἰς 90% ἐπὶ τῶν ϑασικῶν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1965 μέχρι 30ῆς Σεπτεμϐρίου 1965 καὶ εἰς 100% τῶν ϑασικῶν ἀπὸ 1ης Ὀκτωϐρίου μέχρι 31ης Μαρτίου 1966 καὶ εἰς τὸ ἐλεύϑερον μίσϑωμα, ὑπὸ ὡρισμένας ὅμως προϋποϑέσεις, κατὰ τὸ τρίτον, τέταρτον καὶ πέμπτον ἑξάμηνον.

Αἱ ὀργανώσεις τῶν ἐνδιαφερομένων ἐμπόρων, ἐπαγγελματιῶν καὶ ϑιοτεχνῶν ζητοῦν, ὅπως τὰ ἐνοικιοστασιακὰ μισϑώματα τῶν καταστημάτων παραμείνουν ὡς εἶχον καϑορισϑῆ διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1965 μέχρι 30ῆς Σεπτεμϐρίου ἐξάμηνον, ἤτοι εἰς τὸ 90% τῶν ϑασικῶν, μὴ ἰσχυούσης τῆς αὐξήσεως, τὴν ὁποίαν προϑλέπει τὸ σχετικὸν διάταγμα.

Ἐπὶ τοῦ ϑέματος τούτου παρετηρεῖτο ἀρμοδίως ὅτι, ἀνεξαρτήτως τῆς νομικότητος ἢ μὴ ἐκδόσεως κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Συντονισμοῦ διὰ τὴν ρύϑμισίν του, ἀναστολὴ τυχὸν τῆς αὐξήσεως ϑὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀνατροπὴν τῆς ϑάσεως τοῦ διατάγματος περὶ ἐνοικιοστασίου, τὸ ὁποῖον προϑλέπει τὴν αὐτόματον λύσιν τοῦ ἐνοικιοστασιακοῦ προϑλήματος, δεδομένου ὅτι διὰ τῶν ἀνὰ ἑξάμηνον διαδοχικῶν αὐξήσεων μέχρι τοῦ ἐλευϑέρου μισϑώματος ϑὰ παύσῃ ὑφιστάμενον ἤδη ἐνοικιοστάσιον.

Δυσκολίαι παρουσιάζονται, ἐπίσης, διὰ τὴν παράτασιν τῆς προϑεσμίας λήξεως τῶν ἐλευϑέρων μισϑώσεων, ἡ ὁποία λήγει τὴν 31ην τρέχοντος. Διὰ νὰ δοϑῇ νέα παράτασις ἀπαιτεῖται ἔκδοσις νόμου, ἥτις δὲν δύναται σήμερον νὰ γίνῃ. Διὰ τὴν ρύϑμισιν τοῦ ϑέματος τούτου συζητεῖται ἡ ἔκδοσις πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμϐουλίου, κυρωϑησομένη ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Κατὰ τὴν νομολογίαν ὅμως τοῦ Συμϐουλίου Ἐπικρατείας, ἡ ἔκδοσις πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμϐουλίου εἶναι παράνομος, ϑὰ ἠκυροῦτο δὲ ὑπὸ τοῦ Συμϐουλίου Ἐπικρατείας καὶ ἡ ἀναστολὴ τῆς αὐξήσεως κατὰ 10% τῶν ἐνοικιοστασιακῶν μισϑωμάτων τῶν καταστημάτων, διὰ τὸ ἀρξάμενον ἀπὸ 1ης Ὀκτωϐρίου ἐξάμηνον, ἡ παράτασις τῆς προϑεσμίας ἀνασταλῆς λήξεως τῶν ἐλευϑέρων μισϑώσεων, ἤτις παύει τὴν 31ην τρέχοντος μηνὸς, ὡς καὶ γενικώτερον ἡ «ἐπαγγελματικὴ στέγη», ἦσαν ϑέματα συνεργασίας τοῦ ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης κ. Δ. Παπασπύρου μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ κ. Κ. Μητσοτάκη, ἡ ὁποία εἶχεν ὁρισϑῆ διὰ σήμερον τὴν μεσημϑρίαν.

Ἐκπρόσωποι τῶν ὀργανώσεων τῶν ἐμπόρων, ἐπαγγελματιῶν καὶ ϑιοτεχνῶν ἀναφερόμενοι εἰς τὰ ἀνωτέρω ϑέματα ἐδήλωσαν ὅτι εἰς περίπτωσιν, καϑ' ἣν δὲν ρυϑμισϑοῦν ταῦτα ἐγκαίρως ϑὰ λάϑουν «σημαντικὰς ἀποφάσεις διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν αἰτημάτων των».

Ἀναστολὴ τυχὸν τῶν αὐξήσεων τῶν ἐνοικιοστασιακῶν μισϑωμάτων ϑὰ προκαλέσῃ καὶ τὴν ζωηρὰν ἀντίδρασιν τῶν Ἰδιοκτητῶν, οἱ ὁποῖοι, ὡς ἐτονίζετο, δὲν ϑὰ μείνουν ἀδρανεῖς.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΤΑΛΜΠΟΤ

ΑΘΗΝΑΙ, 13.— Τὸν πρόεδρον τῆς Κυϑερνήσεως κ. Στεφανόπουλον ἐπεσκέφθη τὴν 12.30' μ. μ. ὁ εἰς Ἀϑήνας πρεσϐευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Τάλμποτ διὰ λόγους ἀϐροφροσύνης.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ, διεξήχϑη συνομιλία, ἡ ὁποία διήρκεσεν ἐπὶ μίαν ὥραν, ἐπὶ ϑεμάτων ἀφορώντων τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

ΣΥΝΗΛΘΕ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 14.— Τὴν 7.30' μ. μ. συνῆλϑεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρωϑυπουργοῦ κ. Στεφανοπούλου τὸ Ὑπουργικὸν Συμϐούλιον.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΒΗΜΑ

ΕΝΟΧΟΣ ΣΙΩΠΗ

Ἡ ϐάρϐαρος ἐπίϑεσις κατὰ τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν Χανίων κ. Ἰ. Λιαπῆ εἶναι γνωστὴ τόσον ὥστε δὲν ϑὰ ἀναφερϑῶμεν εἰς αὐτὴν μὲ σκοπὸν νὰ τὴν καταστήσωμεν ἔτι πλέον ἐμφανῆ. Ἐκεῖνο ποὺ πρόκειται νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ ἐν προκειμένῳ, εἶναι ἡ ἐγκληματικὴ σιγὴ καὶ ἀδιαφορία, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν αἱ πάσης φύσεως ὀργανώσεις, ἀλλὰ καὶ τὰ φυσικὰ πρόσωπα, ποὺ εἰς ἄλλας ἀναλόγους περιπτώσεις, κόπτονται δήϑεν διὰ τὴν προστασίαν τῶν δημοκρατικῶν ϑεσμῶν.

Καὶ εἰδικώτερον: αἱ τοσοῦτον ὠργανωμέναι ἐπιστημονικαὶ προσωπικότητες ἀπώλεσαν διὰ μιᾶς τὴν φωνήν των, κατέπιον τὴν γλῶσσαν των κυριολεκτικῶς, τηροῦσαι ἔνοχον, δυνάμεϑα νὰ εἴπωμεν σιγήν. Θὰ ἀνέμενέ τις νὰ ἴδῃ ὑψουμένην τὴν φωνὴν ὅλων ἐκείνων, οἵτινες μετέϐαλον τὸ ϑέατρον «Γκλόρια» Ἀϑηνῶν εἰς κέντρον πολιτικῆς καϑοδηγήσεως καὶ προπαγάνδας, νὰ καυτηριάσουν τὴν πράξιν, νὰ ψέξουν τὸν παραϐάτην καὶ τοὺς ἠϑικοὺς αὐτουργοὺς καὶ νὰ ζητήσουν τὴν παραδειγματικὴν τοῦ ἑνόχου τιμωρίαν.

Ἐρωτᾶται λοιπόν: Ποῦ εἶναι οἱ δημοκρατικοὶ δικηγόροι τῆς Ἑλλάδος, ποὺ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀποδεδειγμένως ὑπερασπίζονται τοὺς νόμους καὶ τὴν ἐλευϑερίαν τῶν πολιτῶν; Πῶς ἐποδοπάτησαν τὰς πεποιϑήσεις των, τὰς ἰδέας των καὶ τὰς δήϑεν δημοκρατικάς των ἀρχάς; Τί ἔγιναν οἱ πύρινοι λόγοι καὶ τὰ ψηφίσματά των διὰ τὴν δήϑεν παραϐίασιν τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν κατάλυσιν τῶν ἐλευϑεριῶν;

Ποῦ εἶναι ὅλοι οἱ δικηγορικοὶ Σύλλογοι; Τί ἀπέγιναν οἱ εἰδικοὶ «ἑρμηνευταὶ» τοῦ Συντάγματος τῆς πόλεώς μας; Ποῦ εἶναι οἱ κυκλοῦντες τὴν πόλιν ἐκπολιτιστικοὶ Σύλλογο